

Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt
hol minden délután található.
A p szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Horvák László
ársszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
kis-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Gyöngyösi István
társzerkesztőhöz Diószentmártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, diószentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágotthai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelk Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

109-ik szám.

Brassó, Kedd, szeptember 24-én.

V. évfolyam. 1889.

Alig lesz az országban magyar lap, mely su-
lyosabb és kedvezőtlenebb viszonyok között indult
volna meg, mint ezelőtt öt évvel a »Brassó.« És da-
czára ennek, valamint a folyton tartó kedvezőtlen vi-
szonyoknak, közvetlen működési területe birtokos
osztálya válságos helyzetének, a kereskedelem és ipar
általános pangásának, nemcsak fenn tudta magát tar-
tani tisztességben és becsületben, hanem még meg is
izmosodhatott. Ez első sorban Brassó-, Kis- s Nagy-
Küküllő- s Fogarasmegyék t. közönségének s másod-
sorban t. munkatársaink érdeme, kik anyagilag és szel-
lemileg támogatták lapunkat.

Az ötödik év utolsó negyede előtt állva, újból
kérjük a t. közönség s t. munkatársaink kegyes támo-
gatását, melyre most, midőn lapunk nagyobbítá-
sára törekszünk, fokozott mértékben volna szüksé-
günk.

Lapunk iránya ugyanaz marad, mint eddig volt:
politikai tekintetben szabadelvű párti, de azért min-
denben függetlenül kimondva véleményünket; egyéb-
ként nemzeti, mint az E. M. K. E. brassó- s küküllő-
megyei választmányainak hivatalos közlönye, odátöre-
kedve, hogy e hazában legyen érzületére nézve min-
denki magyar.

Öt éves multunk kezekedik ez irány további hű
követéseért.

Ipar és kereskedelem és általában közgazdaság
hathatós fejlesztőjét fogja bennünk birni jövőre is,
közművelődési intézményeink: egyház, iskola s ma-
gánegyesületek mindenkor s mindegyik iránt egyenlően
kész szolgáját.

Törekvésünk lesz: minden magyar és álta-
lánban hasznos intézményt egyenlően szol-
gálni, — csak kérjük a t. közönség szives támoga-
tását, hogy ne csak továbbra is fenntarthassuk e lapot,
mint Brassó-, Fogaras-, Kis- és Nagy-Küküllőmegyék
magyarságának és általában közönségeinek közlönyét,
— hanem fennállása hatodik évének beálltával meg-
nagyithassuk.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán lát-
hatók:

Október—decemberre 1 frt 80 kr. Külföldre 5
frank.

Kérjük tisztelettel az előfizetések szives mielőbbi
megújítását és lapunk terjesztését.

A »BRASSÓ« szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Magyar színészet Brassóban.

Évtizedek óta vajudik hzánkban a ma-
gyar színészet. Volt idő, midőn a nemzet nagy
része bizonyos megvetéssel fordult el a színészet-
től, lenézve azt, a ki „annyira le tudott alja-
sodni.“ Egy Földvári Gábor kellett, hogy tu-
datára hozza a nemzetet annak, miszerint a
magyar színészet egyik hathatós tényezője lett
a magyarság és magyar nyelv terjesztésének.

Végre, évtizedek keserves küzdelmei után,
melyek a magyar színtígy legjelesebbjeit s még
napjainkig is utolérhetetlenit emésztették fel,
odajutottuk, hogy a színészet legalább rész-
ben kivívta magának a nemzet színe előtt az
őt megillető helyet; hogy művészetét
ép úgy méltányoljuk, mint az író, művészt.
De mert sem az irodalom, sem a művészet
nem részesül hazánkban abban a méltánylás-
ban, mely megilletné; mert ma az író s mű-
vész, ha mellékkeresete nincs, csupán irodalmi
termékei s művészte után ritkán élhet meg;
a színészet sem élvezi még napjainkban sem
azt a tiszteletet és pártfogást, a mely fontos
nemzeti és kulturális hivatásánál fogva joggal
és méltán megilletné.

A fővároson kívül nincs város széles ez
országban, mely állandó színházzal birna. Nem
a színházi épületet, hanem a színházat, mint
működő kulturintézményt értjük. Sőt hazánk-
ban a különböző, nagy kiterjedésű vidékek,
több nagyobb város együttvéve sem volt ké-
pes még eddig egy állandó színtársulatot fenn-
tartani.

Nem kell messze mennünk. Maradjunk
bércezes hazarészünk között. Vezérvárosunk Ko-
lozsvár. Államilag szubvencionált színháza
van. És még sem tudta magát fenntartani sem
házi-, sem bér-kezelésben.

Itt vannak erdélyi városaink: Brassó,
Sepsi-Szentgyörgy, Kézdi-Vásárhely, Csik-Sze-
reda, Udvarhely, Székely-Keresztur, Szeben,
Déva, Gyulafehérvár, N.-Enyed, Maros-Vásár-
hely, Deés és a többi, vajjon képesek voltak-e
ezek eddigelé csak egyetlen, a kor igényeinek
megfelelő színtársulatot fenntartani?

Miben rejlik e szomorú tünemény oka?
A közönségben is, de a színészetben is, sőt
azt állítanók, hogy tulnyomó mértékben a szí-

nészetben magán. A vidéki magyar színészet
szervezete korhadt, életképtelen. A központi
kormányzat nem fektet semmi súlyt a műiz-
lésre, a közönség igényeire. Igazgatói enge-
délyt ad minden kóbor komédiásnak, a ki
összeszed egy közönséges trüppöt és szégyenére
a magyar színészetnek, elnevezi azt színtársu-
latnak. Ő maga, a ki tisztességes színtársulat-
nál még statista sem lehetne, színigazgató.
A mig ez a szégyenletes állapot fog tartani,
— a mig a színigazgatói engedélyek kiadásá-
nál nem a színművészeti garanciák s bi-
zonyos kvalifikáció lesz mérvadó, a régiéknél
bizonyos hosszabb gyakorlat, az ujaknál a szí-
nészeti iskola végzése; a mig e színigazgatók
nem fognak köteleztetni, hogy csakis színészeti
iskolát végzett tagokat alkalmazhatnak, odáig
ne is reméljük a vidéki magyar színészet ja-
vulását.

Mert a közönség anyagi áldozata ellené-
ben műélvezetet követel és hála a magyarok
Istenének, hogy közönségünk izlése általában
van már olyan fejlett, hogy nem éri be min-
den kontársággal. Ebből azután az következik,
hogy nem támogatja az ily színészetet. Mert
az ily színészet csak szégyenére van a nem-
zetnek. Vagy következik az, a mi épen Bras-
sóban történt — t. i. a közönség bizalmával
tisztel meg egy színtársulatot, mely sem nem
képes annak megfelelni, sem nem érdemes arra
és a szó szoros értelemben kijátszsza, rászedi
a közönséget.

Ez megtörténhetik egyszer, kétszer, de
harmadszor már nem. A közönség — s ezen
nem is lehet csodálkozni — elveszti bizalmát
s így történik, hogy nem ritkán az ártatlan,
a támogatásra érdemes szenved.

Ez okozta, hogy évek óta nem volt már
magyar színtársulat Brassóban. És — őszintén
megvallva — nem is bánta senki. Semhogy
rossz társulat, inkább semminő.

Most végre, évek mulva, jó névvel bíró,
a legmelegebb támogatásra érdemesnek lát-
szó, tisztességes színtársulat szándékszik váro-
sunkba jönni s itt rövid ideig időzni. Való-
színű, hogy közönségünk részéről némi tartóz-
kodással fog találkozni. Nem is csoda. — De
mert e társulatot jó híre előzte meg, mert e
társulat kellő garanciákat is nyújtott a kö-

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.“

Romániai cigány népdal.

Nyisd ki anyám az ajtót,
Bocsásd be azt a rajkót,
Hogy csókoljak feje arcot.

Add el apám szép paripád
S vedd meg nekem ezt a leányt.
Add el apám ezt a csikót
S vedd meg nekem ezt a ficzkót.

Szép ostor van a nyakán,
Selyem zubbony a vállán.
Elégette a szívemet,
Elvette az eszemet.

Közli K. F.

A mostcha.

— Elbeszélés. —

Bárfay Rózától.

Báró D. Ilma levele Somosy Margithoz.

I.

Az »Erzsébet« hajón, 188. . máj. 7.

Kedves drága barátnóm!

... Nem kísértem meg, leírni azt a fájdal-
mat, a mit akkor érzék, midőn utolsó Istenhozzádot
mondtam mindazoknak, a kik gyermekkorom óta hű
s szerető társaim valának.

Az igazi fájdalom néma, mert még nem találtak
szavakat annak kifejezésére.

De hogy is lehetne ama fájó érzésre szavakat
találni, midőn egy leánynak oda kell hagyni szülőt,
jó barátot, mindent hogy férjét kövesse egy
ösmeretlen otthonba, egy ismert édes otthonból.

Édes otthon?

Oh, mily boldogok lehetnek azok, kiknek édes ot-
thonuk van! Nekem nem volt édes otthonom, te jól
tudod édes Margitom, hogy kora ifjuságom óta mos-
toha anyám keserűvé tevő azt: de azért voltak, kik
igyekeztek megédesíteni szomorú életemet, s azok közt
te valál az első.

Nem is leszek szeretedért háládatlan soha, a
mint eddig sem valék, mert szeretedet őszinte barát-
sággal viszonzom, s ezental is, úgy mint eddig, te
leszel az egyetlen, a kinek el fogom mondani szívem
keservét, vagy örömét. Örömét?

Lehetnek-e még nekem örömeim az életben? . .
Ha valaki bepillantana levelembé, nem hinné, hogy ezt
egy fiatal asszony írta, a ki tegnap esküdött örök
szerelmet önként, szabad akaratából egy szép, élte
delén levő férfinak.

De miért is olyan megmagyarázhatatlan az én
lelkem, hogy boldog lenni soha sem tud? . . . Miért
nem érzek én úgy a nászuton, mint te érzél drága
barátnóm?

Még most is előttem van lángoló arcod, a mint
elmondád nekem nászutadat; remegő kezéd szorítását
még most is érzem s a mint Ivánod nevét kimon-
dád, arcodat a boldogság pirja égeté.

Ugy-e egyetlenem, ez azért van, mert te szere-
lemből mentél Ivánodhoz, a mit én még eddig nem
ösmerek. Te egy ifju első szerelmét birtad, én egy
nejétől elvált férfit, a ki első nejét az első szerelem
szent tüzével szereté, de a kit e nő hűtlenül meg-
csalt, meggyalázott . . .

A végzet utamba hozá e férfit, sorsa meghatott,
s midőn az édes anyától elhagyott gyermekeiről be-
szélt, szívem önkéntelenül vonzódott az elhagyottak
felé. Borzadva gondolék arra, hogy ha Oszkár újra
megnősül, mert azt mondá, gyermekeinek anyát akar,
hátha e szegény lényeknek is olyan mostoha anyát
ad a végzet, mint nekem volt!

Egyszer akaratom ellen kiálték fel, hogy mily jó
édes anya lennék én az oly elhagyatott mostoha gyer-
mekekhez; mennyire tudnám én pótolni az édes
anyát.

Oszkárt meghatották e szavak s midőn váló-
pere lett fejezve, eljött megkérni, hogy legyek édes
anyja gyermekeinek, a kiket az édes anya szívtelenül
elhagyott.

Beleegyeztem rögtön, hisz otthon mostohám go-
scolá - BCU Cluj-Napoca.

zönségnek, mert e társulat kielégíteni látszik a vidéki színészethez köthető méltányos igényeket s végül mert azon kevés vidéki színtársulatok egyike, melyek hivatásuk magaslatán állnak: a magyar színészet iránti kötelességnek tartjuk, Miklóssy Gyula színtársulatát ajánlani közönségünk meleg pártfogásába.

Belföld.

Brassó, szept. 24. (A király a főtí gyakorlatok.) A főtí gyakorlatok befejezésével, szombaton ő felsége következő beszédet intézte a 4. hadtesthez: »Uraim! Igen meg vagyok elégedve. A lefolyt hadgyakorlat alkalmat adott nekem, hogy a 4. hadtest csapatait megtekintsem és a történetek felett csakis legteljesebb megelégedésemnek adhatok kifejezést. A hadgyakorlat keresztülvitele felett a hadtestparancsnok ur ugyanis megbeszélést fog tartani: számomra csak az marad hátra, hogy azt elmondjam a mit a csapatoknak akarok mondani és ez első sorban a gyalogságra vonatkozik, melynél kiválólag a nagy nyugalom és rend és a taktikai kifejlődési képesség kellemesen tűnt fel. A nagy menetelési képesség és az ügyesség a harcban nagyon kielégített. A mi a lovasságot illeti, legteljesebb és legmelegebben elismerésemet fejezem ki az ezredek kitűnő kiképzetése, a dandárok határozott és korrekt vezetése, mindenkinek felett pedig kiváló, exact gyakorlataik felett a mezőn, valamint a szakadatlan nagy rend felett. A rend, ez a fődolog és sürgősen szükséges. Különböző figyelmeztettem azokat a biztosító és őrző szolgálat fontosságára. A mi a tüzéséget illeti, úgy az nagy előmeneteleket tett. Ugy a legénység, mint a lovak nagyon jól néznek ki, jobban, mint 3 évvel ezelőtt, midőn utoljára láttam. A tüzéség igen jól volt vezényelve, erélyes volt az ütközetben és teljes rendet mutatott. Az egész hadtest újból nagy előmeneteleket tett. Ez első sorban a hadtestparancsnok ur érdeme, és ezért köszönetet mondok neki, azonban a csapatoknak is kifejezni akarom teljes elismerésemet. A honvédsapatok, a hol őket láttam, nagy menetelési képességet mutattak, és a hol láttam, rendezetten mentek az ütközetbe.«

Tisza Kálmán felköszöntője.

Tisza Kálmán miniszterelnök Léván tartott pohárköszöntője éles, de igazságos bírálata annak a legújabbán lábra kapott rendszernek, melyben a társadalom bizonyos rétegei örömeiket találják s abból virtust csinálnak: a gyanúsításnak.

Habár — rajtunk kívül fekvő okokból — csak elkésve közelhetjük e felköszöntőt, adjuk mindazonáltal, oly fontosnak tartjuk azt épen a jelen pillanatban:

Az időszerű felköszöntő így hangzik:

Tisztelt uraim! Még csak azt sem ígérem, hogy övid leszek, minthogy hosszú képviselői pályámon egy régi barátomtól, az elmúlt idők egy jelesétől, Bónis Sámuelről hallottam, hogy valaki úgy kezdte beszédét: »rövid leszek, — mire azt felelte neki a szomszédja: „annál hosszabb lesz.« De, hogy most szót kérek, vagyis egy pár percnyi kihallgatást, azért teszem, mert be akarom bizonyítani, hogy azon sok tulajdonok közül, melylyel a közpálya emberének Magyarországon századok óta birni kellett, egyet legalább bírok: a bátorságot, mert t. uraim, más, a ki nincs egészen jóindulattal irántam, talán azt mondhatná, hogy ilyen perczen kihallgatást venni szerénytelen-ség. Engedjék meg, hogy én csak bátorságnak nevezem.

noszsága elviselhetelenné tette már életemet; szívem boldogítani és jót tenni vágyott. Nem gondolék arra, vajjon ki fogja-e elégetni lelkemet a jótétemény, ha a szerelem nincs ott; az az édes szerelem, melyről te beszéltél nekem.

De hát létezik-e olyan szerelem? . . . Létezik-e oly férfi, a ki az én ábrándjaimnak meg tudna felelni? . . . oh, nem hiszem! . . . Ha eddig nem találta fel, ezentul sem fogom feltalálni s én nyugodt leszek egy engem szerető férj oldalán s gyermekeim körében.

Gyermekeim! . . . Egy napos asszony s gyermekeimről beszélek; annak a gyermekeiről, a ki az én mostoha gyermekeimnek édes anyja volt; de a kiknek mostantól fogva én leszek az igazi édes anyjuk.

Légy hát nyugodt, drága Margitom, ha nem is leszek teljesen boldog: de nyugodt s elégedett leszek, azt érzem.

Minden nap tudósítalak élményeimről, te is tudass azokról, a kiket szereték s a kik szerették.

Ilm á d a t.

(Folytatása következik.)

Uraim! Furcsa, midőn én arról beszélek, hogy a magyar embernek a közpályán századok óta bátorságra volt szüksége és mégis arra akarom poharamat üríteni, hogy arra a bizonyos fajta bátorságra ne legyen a magyar embernek a közpályán szüksége. Hajdan, nem is olyan régen, bátorság kellett némi részben ahhoz, hogy valaki a szabadság eszméit akár politikai, akár egyházi téren hangoztatni merje. Ez az idő megszűnt és biztos a remény, talán azt mondhatom, a hit, hogy Magyarországon azon időknél, midőn a zsarnoki hatalommal szemben a közpálya emberének bátorság kellett, vége van.

De, uraim! Kell bátorság arra, hogy szembe tudjon szállni a rágalommal, a sárral való dobálással, és higgyék el önök, ha valaki tisztának érzi magát, ez nem oly nehéz, mert tudja, hogy a ki sárral dobál, annak keze piszkos marad, de ha az, a ki megdobált, tiszta, arról magától leomlik. Ez a sárral dobálás mégis idézhetne elő az országban oly helyzeteket, melyek a hosszú századok után elért biztonságot, a más iránybani biztonságot is veszélyeztethetnék, ha az igazságos ügy embereinek nem volna [meg a bátorságuk, hogy azzal szemben is megvédelmezzék azt, a mi megvan, a mi jó, a mi szent. Azért akarom poharamat üríteni, hogy ne legyen szüksége a közpálya emberének ezen bátorságokra, mert valamint a nemzet nyugodt, büszke öntartása megtörte lehetőségét azon veszedelemnek, melyre a felülről jövővel szemben kellett bátorság, úgy adja az Isten, hogy a felvilágosodottság, az igazi és valódi szabadság szelleme, mely megtanít arra, hogy tisztelni, becsülni kell mindenkinek a meggyőződését és nem szabad a gyanúsítás fegyvereivel élni, mentől előbb tegye szükségte-lenné azon második bátorságot is, melyet jeleztem: a rágalmakkal, sárral dobálással szemben való bátorságot.

Emelem poharamat arra, hogy a magyar közpálya emberének ezen két fajta bátorság egyikére se legyen szüksége, hanem hogy egész erejét szentelhesse arra, minek nyomait hála az istennek, ma itt e helyen is látjuk, hogy faj-, felekezet- és osztálykülönbség nélkül, mint egy egyesült tömör nemzet munkálkodjék a haza javára.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. szept. 23.

Europa szeme a francia választások felé van irányozva. Vajjon Carnot vagy Boulanger lesz-e győztes? A választások tegnap folytak le, választók milliói döntöttek Franciaország sorsa fölött. (L. táviratunkat.)

Szerbia fenyegető magatartása komoly aggodalmakkal tölti el a portát. Ez azt a javaslatot tette, állítsanak fel huszezer főre menő őrhadtestet a szerb határon, de a szultán ezt a javaslatot elvetette. A kabinetnek az a szándéka, hogy jegyzéket intézzen a nyugati hatalmakhoz, melyben közös eljárásra szólítja fet azokat a nyugtalan k o d ó Balkán-államokkal szemben.

A szerb exkirály folyton igen élénken foglalkoztatja a közvélemény figyelmét. Egy bécsi lap, nem ugyan közvetlenül Milántól, hanem állítólag egy utazó szerb államférfiutól azon értesítést veszi, hogy azon megállapodások szerint, melyeket Mián lemondása előtt a regensséggel kötött, a király bizonyos eshetőségek beálltával azt követelheti a regensségtől, hogy mondjon le, mely esetre maga Milán lesz a regens. — E szerint Milán bármikor megjelenhetik Belgrádban s átveheti a kormány gyeplőit. Már Karlsbadban kijelentette, hogy ezt akirja tenni. Akkor Persziani orosz követ és Dokics, Sándor, király nevelője felkeresték s e lépés veszélyeire figyelmeztették. Független hagyta tehát a dolgot, de azt is kijelenté, hogy esetleg elmegy Belgrádba, habár Natália ott is fog tartózkodni. E czi vakodások folytán, ezt állítja a szerb államférfi, a regenség s a kormány azon tervet is taglalja, hogy az Obrenovics családot detronizálják. Ebben látják az egyedüli módot arra, hogy az országot a legnagyobb veszélyektől megmentse. Mikor legutóbb Tausanovics belügyminiszter álnév alatt Bécsben volt, ott Matanovics montenegrói pénzügyminiszterrel találkozott s vele megbeszélte a kérdést, hogy a montenegrói udvar legalább részben Belgrádba költözzék át. Ez értekezleten Karagyorgyevics Sándor herceg is részt vett. Első sorban a szerb regenség meg akarja engedni a száműzött Karagyorgyevicsoknak, hogy Szerbiába haza térjenek. —

A rabszolgakereskedés megszüntetése szépen halad előre. Szombaton a zanzibári szultán rendeletét tették közzé, mely szabadoknak nyilvánítja mindazokat a rabszolgákat, kiket november elejétől kezdve a szultán uralma alatt álló területre netalán behoználak. A német és az angol hadihajók egyuttal felhatalmaztatnak, hogy a zanzibári vizeken az arab lobogót viselő hajókat, kivétel nélkül, megmotozhassák annak

kiderítésére, vajjon nem szállítanak-e rabszolgákat és hogy azokat esetleg el is foghassák.

A spanyol-marokkói viszály kezd komoly jellegűt öltetni. Spanyolország reclamációjára az elfogott spanyol bárka ügyében a marokkó külügyminiszter kijelenté, hogy a vétkesek elnyerik büntetésüket. A spanyol hajóraj, mely Tanger elé ért, csapatokat is visz magával, melyek szükség esetén partra fognak szállani. Anglia, Franciaország, Németország és Olaszország Tangerben lévő képviselői — az osztrák-magyar megbízott szabadságon van — Muley Hassan szultánnak azt ajánlották, hogy fogadja el egyszerűen Spanyolország részéről kijelölt feltételeket.

Belgrádból írják nekünk a következőket: Még néhány nap és Belgrádba érkezik Sándor király anyja. Már most is erős a küzdelem a királyné s az egész világ közt. Már minden a legszebb rendben volt, az indulatos asszony sok rábeszélés után beleegyezett, hogy csak mint anya jő ide, regensséget és kormányt felment a kötelesség alól, hogy neki királyi fogadtatást rendezzenek. Ekkor egyszerre belejárt az örökös keze. Valahol egész váratlanul felmerült a hír, hogy Milán király Belgrádba jön ugyanakkor, mikor exfelesége, hogy személyesen örködjék, nehogy minden megállapodás ellenére a király anyja egyszerre csak az anyakirálynét adja s állandóan megtelepedjék a trón közvetlen közelében. Mikor Natália asszonyt értesítették e verzioról, elvesztette még azt a parányi mértékét is a nyugodtságnak és tartózkodásnak, melyet nagynehezen rákényszerített indulatoskodó temperamentumára s megizente a regensségnek, — a miniszteriumot következetesen ignorálja, — hogy semmiért sem áll jót, ha Milán vele egyidejűleg tartózkodik Belgrádan, hogy hűtlen férjét, — mert Isten előtt és a szent egyház minden szabályai szerint még ma is az ő férje, — a gonoszságok miatt, melyeket rajta elkövetett, felelősségre vonja és bírói szék elé idézteti. Most tehát arról volt szó, hogy Milánt tartsák távol. Ez sem került kevés fáradságba, de végre sikerült. — Ha szavát tartja s uralkodik magán, skandalum nélkül fog elmúlni az »örömnep«, melyen anyja szívére borul a gyermek, de ki sem bizik a béke tartósságában, sőt inkább tudja, hogy Natália-patáliában még korántsem dördült el az utolsó lövés.

A szerb kormány 9.290.000 fr. fizetésére kötelezte magát a francia vasúttársaság részére az anyagkészlet és egyéb investíciók megváltása fejében, s. mit a társaság képviselője elfogadott.

A brüsszeli »Nord« politikai szemléjében constátálja, hogy az európai politika téli évadja elérkezett. A balkán kérdés, az örmény-ügy és Kréta után különösen a czárnak a német császárral küszöbön álló találkozása érdemel különös figyelmet, mint a béke elsőrangú jelensége. Egész Europa annak veszi. Ha a három szövetséges hatalom uralkodói találkoznak, úgy abból mindég új megállapodásra, vagy a katonai szövetség szorosabbra fűzésére lehet következtetni, de a czár találkozása II. Vilmos német császárral, semmilyesfajta commentárra nem adhat okot. Ez egyszerűen a két hatalmas uralkodó személyes viszonyaiban való feszültség megszűntét jelenti. — A »Nord« pétervári levelezője is úgy vélekedik, hogy az általános európai helyzetet valamivel kedvezőbbnek lehet tekinteni. A háborútól való rettegetésben beállott szünet legalább is a jövő tavaszig el fog tartani.

Román lapszemle.

Tele van lelki örömmel a »Gaz.« azon boldogság olvasására, hogy milyen pompás dolguk van odaát Ausztriában a nemzetiségeknek, cseheknek-morváknak-szlavonoknak és mindannyinak. Csak azok a németek ott Ausztriában, csak azok ne lennének, mert azok épen mint a magyarok állampártnak nyilvánítják magukat s azt vitatják, hogy csak a német fensőségével lehet az állam igényeit kielégíteni.

A magyarhoni és erdélyi németek — így hiszi a »Gaz.« — eléggé tapasztalták azt, hogy mit jelent az, midőn az állam igényeit egyetlen fajnak szükségleteivel és vágyaival azonosítják, mely faj azt követeli, hogy ő az állampárt s egyedül képviseli az állameszmét. Az ily osztrák-német vágyakra Taaffe megadta — t. i. a »Gaz.« szerint — a választ Thun gr. kinevezetésével.

Már most mind ebből a lelki örömből mi a tanulság?

Az, hogy Magyarországon is másképpen kellene csinálni a politikát valami egalitáre kaptájára, azaz, hogy az ezer éves Magyarországból kellene csinálni valami Babeltorony-féle országot ethnografice kellene beosztani, azaz, hogy mi ahhoz nem értünk, hogy hogyan nézne ki a »Gaz.« új országa, de azt már értjük nagyon jól, hogy a »Gaz.« soha sem akarja ke-reken kimondani, hogy mit is akar [ő tulajdonképen csinálni a dualismus helyébe. Elégedetlen mindenne

és mindenkivel, a mi ebben az országban történik és a kik által történik, hanem itt aztán megáll, mert elég neki annyi, hogy olvasóit elégedetlenné gyújtsa minden huszonnégy órában egyszer. A többi aztán a jövő dolga.

Hanem egy önfeledt pillanatában mégis elárulta azt, hogy a Lajthán tuli provinciákban sem mind fénéig tejfel. Itt van legközelebb Bukovina, ez az ő román haza, a melyben a kapitány urak a natiót épen úgy németesítik, mint a moldvai csángókat nem is kapitányok, hanem főispánok, kiket ott prefecteknek neveznek. Ugy látszik, hogy a bukovinai kapitányok a moldvai prefectektől tanulták el, hogyan kell a bukovinai ő lakosokból — bastinásokból — németeket faragni.

Mi is történik tehát Bukovinában? Az, hogy a községek neveit a táblákra nem szabad románul írni, mert a hol a csendörök ilyen találnak, azt irgalom nélkül bedobják a sárba.

No, lám mégsem kellene annyira lelkesedni a Lajthán tuli boldogság és egyenjogúság mellett! Jobb itt minálunk, a hol miudent vagy németül olvashatunk, vagy ha tetszik, három nyelven. Pld. Anfang auf die Zinne 1 Stunde, vagy így: Pharmacie, Spiceria, Gyógyszertár. A kinek kedve s szeme van, láthat itt még többeket; pld. Bácsfalu-Bacifaleu, Türkös Turkasiu, hogy többet ne lássunk s ne halljunk. Ezek a mi csendőreink még sem olyan kuruczok, hogy a német és román feliratokat: Jagd verboten; Bei Strafe verboten, Vanatu e opsiu leverjék. Nagyon sok dolog akadna, — ha ilyenekre is ráérnének — a „Gazeta“ busítására. . . .

Van még nagyobb keserűség is Bukovinában. Lássuk csak. Ott a gör. kel. román papoknak németül kell levelezni a kapitányokkal. Na ez aztán valami; pedig így van ez Romániában is. Ott is kivétel nélkül minden lelkész románul ír a miniszterhez, a főispánhoz és így tovább.

Ezt azonban nem kell itt nálunk tudni. Mi még nem vittük ennyire. Csak a hivatalos levelek czimzését s nem a belsejét kívántuk a gyors kezelés érdekében az állam nyelven és azért is milyen menydörgés azaz, hogy csak „Gaz.“ „Tribuna“ és német dörögés, volt Brassóban és Szebenben. Lám Bukovinában még a levelek belsejét is németül követelik a gör. kel. román papoktól!

Hát a községi jegyzőktől? Azoktól is, mert nincs hátorsága egyetlen jegyzőnek is románul írni. Az volna a legderekabb jegyző, a ki így merne írni: „Domnule Capitanu! Am önöre“ stb. Hanem ily jegyző még nem temett a románok ősi földjén Bukovinában.

És még is, mindenütt rossz, de legrosszabb Tisza K. alatt. Nu, ha nu!

Czenkalj.

Küküllőmegyék rovata.

— Hivatalos rész. —

Sz. 9028. —1889. Kis-Küküllő vármegye alispánjától.

Gróf Bethlen Gábor főispán ur ő méltóságának meghagyása következtében Kis-Küküllő vármegye törvényhatósági bizottságának t. cz. tagjait a f. évi október hó 4 ik napján d. e. 10 órakor megnyitandó rendes őszi közgyűlésre tisztelettel meghívom.

Dicső-Szentmárton, 1889. szeptember 17-én.

Gál Domokos,
alispán.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük hátrálékaik mielőbbi szíves beküldésére.

A hivatalos ősz meglehetősen ősziesen köszöntött Vasárnap, mint az első őszi napon olyan hideg időnk volt, hogy mindeuiki szívesen huzódott a fűtött szobába. Egész napon át szakadt az eső, este kiderült, de ekkor meg csunya, hideg szél támadt. Tegnap ismét derült, de szeles időnk volt.

Dalárda közgyűlés volt vasárnap d. u. A gyűlésről tér szűke miatt csak jövő számunkban referálhatunk.

A főreáliskola tegnap kezdte meg a tanítást díszes új épületében. Az átköltözködés egész csendben történt, de a tulajdonképeni felavatás csak a jövő hónapban fog megtörténni s. p. — mint értesülünk ünnepélylyel kapcsolatosan, melyre Klamarik János min. osztálytanácsos jó Brassóba.

Vakmerő állítás. A brassói német ujság, ismeretve a müncheni „Allgemeine Zeitung“ egy cikkét, mely hazai viszonyokkal, nevezetesen a szegedi rakpart és Kókán ügyével foglalkozik, nem átalja következő vakmerő állítást koczkaztatni: „A budapesti ciklikiró kísérletei, rehabilitálni a szegedi grófot, (skrupulizitását pénzbeli dolgokban senki sem vonja kétségbe) csak azt bizonyítják, mily nehéz Magyarországon egy férfit felkutatni ki bizonyos dologra

termett, de egyuttal — becsületes is.“ Ezen vakmerő állítást, mely a magyar nemzetet becsületében sérti meg, nem lehet elég indignációval visszautasítani.

Keleti utazás. Az október hó végén rendezendő keleti utazás iránt különösen erdélyi részeinkben nagy az érdeklődés, úgy hogy a kirándulás létrejötte remélhető. Felvilágosításokkal készséggel szolgál a brassói kereskedelmi és iparegyesület.

Erdőőri szakvizsga. Az erdőőri szakvizsga az idén október hó 21-én fog megtartatni Brassóban. A vizsgára bocsátás iránti kérvények kellően felszerelve október 15-ig a kerületi erdőfelügyelőséghez Brassóba beküldendők. A kérvényhez melléklendők: keresztlevel; az elemi iskola négy osztályáról szóló bizonyítvány, vagy igazolása annak, hogy pályázó írni, olvasni és számolni tud és három évi megszakítás nélküli erdőőri szolgálat igazolása.

Brennerberg-Popovics hangverseny. Örömmel értesülünk, hogy az eredeti terv, mely szerint Brennerberg Irén k. a., Popovics Elena k. a.-nyal együttesen adjon egy hangversenyt, sikerült s e közös hangverseny, melyen két brassói művésznőt lesz alkalma a közönségnek együtt hallgatni, holnap este 8 órakor fog a Nr. 1. nagy termében megtartatni. Szíveségből közreműködik Hintz Ernő ur, a kitűnő baritonista is. A hangverseny műsora következő: 1) Mendelssohn: Nyitány „Ruy Blas“-hoz — a városi zenekar; — 2) Verdi: Ária „Troubadour“-ból, sopran, zenekarkísérettel — Popovics Elena k. a.; — 3) Bruch. Conzert (G.-moll) hegedűre zenekarkísérettel — Brennerberg Irén k. a.; — 4) Bruch: „Frithjof hazatérése“, baritonra zenekar kísérettel — Hintz Ernő ur; — 5) Sarasale: „Czigánybölcsék“, hegedűre zenekarkísérettel — Brennerberg Irén k. a. — 6) Weber: Ária „Freischütz“-ból, sopran, zenekarkísérettel — Popovics Elena k. a. — és 7) Ernst: Othello ábránd, hegedűre zenekarkísérettel — Brennerberg Irén k. a. — A hangversenyre jegyek kaphatók Zeidner H. könyvkereskedésében és este a pénztárnál.

Városi ügyek. Brassó város képviselte holnap, szerdán, d. u. 4 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A tárgysorozat következő: 1.) A magyar czukorgyár-részvénytársaság ajánlata különböző legelők bérlése tárgyában. 2.) A brassói vadászegylet kérése szerződésének meghosszabbításáért. 3.) Dr. Bajulescu György Copony Márton s Dunka Zsófia kérvénye a Noában lévő telkeik beépítésére vonatkozó határidő, meghosszabbításáért. 4.) A városi ipariskola 1888—1889 évi jelentése.

Tiszti estély. A helybeli katonai tisztikar e hó 26-án csütörtökön este 8 órakor hangversenyyel egybekötött tánczvigalmat rendez a Nr. I. nagy termében. A kik a mult farsangi estélyekre meghivattak, tekintsek magukat meghívottaknak.

Halálozás. Borsai Lipót állami isk. tanító meghalt Türkösön. Meghatólag nyilvánult a korán elhunyt, kitűnő tanítónak végtisztességtételén f. hó 21-én az általános részvét. Első sorban említjük meg a Brassó vármegyei hivatalos tanítótestületnek „négyfalusi körét“, mely külön gyászjelentést adott ki s testületileg jelent meg Bede Dániel elnök vezetése alatt a temetésen és díszes koszorút tett a felejtethetlen bajtárs koporsójára s ezenkívül két szép gyászdalt énekelt. Koszorút tettek még a koporsóra a „türkősi állami iskola tanító testülete“, a néhai édes testvére, Borsai Samu, a n.-enyedi ref. tanítóképezde ének- és zenetanára. Továbbá a négyfalusi óvónők, és az elhunytanak tanítványai annyi virágkoszorút hoztak, hogy azokkal a koporsóit körül rakták. A gyászszertartást a dalárda után az udvaron Zsigmond Károly négyfalusi ref. lelkész nyitotta meg, — valóban megható szép imával. Innen a koporsót a bácsfalusi és türkősi zenekarok gyászdalai kíséretében a türkősi ág. ev. templomba kísérte az nagy számra nevedekedett részvő közönség. Az iskolán és a tornyon fekete lobogók voltak kitűzve. A templomban a koporsó az oltár előtt helyeztetett, el s a dalárda megható éneke után Deák Sándor ág. ev. lelkész mondott a szószekekből a boldogultnak isten hozzádot, mely nagyon sok szemem csillogtatta az elválás fájó könyeit. A különben nagy új templom ez egyszer szűknek bizonyult, oly nagy volt a 27 évet élt tanító elvesztése miatt a közrészvét úgy az értelmiség, mint a nép részéről. A templomból kijöve, fellobogtak a fáklyák, melyekről szintén a derék kartársak gondoskodtak. Mindenki kísérette a boldogultat a temetőbe, a hol Pap János csernátfalusi áll. isk. igazgató mondott még egyszer isten hozzádot az ifjan elhunyt derék tanítótársnak. A négyfalusi ág. ev. lelkészeket és a kir. tanfelügyelőt is ott láttuk a gyászkíséretben. A brassói tanítói kör Véghe Mátyás polg. isk. tanító képezte. Áldás és béke legyen annak, kit kisdied tanítványai oly szívrehatólag meg sirattak.

A Kókán ügy megmarad annak, a minek kezdetben mondtuk: közönséges gazságnak. Matlekovics volt államtitkár rögtön nyilatkozott s aljas rágalomnak bélyegezte Kókán, s utána Polonyi, állítását, majd ugyanazokra nézve kérvényt adott be a budapesti kir. törvényszékhez, maga ellen a bűnvizsgálatot kérve. Gróf Széchenyi Pál volt miniszter kijelenté, hogy ily rágalommal szemben, Kókán fele emberek által emelve feleslegesnek tartja védekezni. Kozma min. tanácsos azonnal fegyelmi vizsgálatot kért maga ellen. Most Kozmát a fegyelmi tanács felmentette, mert a lehető, legrészletesebb és behatóbb vizsgálat után úgy találta, hogy Kókának az az állítása, mintha ő Kozmának magánkölsönöket adott volna, teljesen valótlan. Matlekovics ellen a törvényszék elrendelte az ön-maga által kért vizsgálatot, melynek hivatása lesz, kideríteni a tényállást. A kiállítási pénztár második kulesára nézve, melyről Kókán azt mondta, hogy az másnál volt, a Kókán által aláírt átadási jegyzőkönyvből kitűnt, hogy az mindég nála volt, t. i. őrizte azt a kézi pénztárban s át is adta hivatalbeli utódjának szabályszerűen. Kókán aljas rágalmai tehát önmaguktól esnek össze. Vajjon mit szol most Polonyi ur?

A belügyminiszter és a magyar hivatalos nyelv Teleki Géza gr. belügyminiszter miniszteriuma belkezelése tekintetében több rendbeli intézkedést fogantatosított. Rendeletet adott ki nevezetesen, hogy a miniszterium s az alantas hatóságok hivatalos kiadványai külalak szempontjából is kifogástalanok legyenek, hogy az ugy-nevezett stylus curialis kinövésének eltávolításával, jó magyar hivatalos irány honosíttassék meg s végül, hogy az itt-ott lábrakapott hanyag, hosszadalmas, rossz hangzásu magyartalan, néha érthetetlen írásmód, kiküszöbölésével, a kiadványok, különösen pedig a körrendeletek, szabatosan, lehető rövidséggel s mindennekfelett jó magyarsággal szövegeztessenek.

Nyílt tér.*)

Nyílt kérdés

dr. Daday Vilmos urhoz, mint a sepsi-szentgyörgyi „Mikó-iskola“ orvosához.

Az iskola orvosi szabályzatával és az országos közegészségügyi törvénnyel, összeegyeztethetőnek tartja-e orvos ur azon eljárását, hogy 1888. év január hó óta 1889. év június végeig trachomában szenvedő és gyógyezelése alatt állott intézeti növendéket ez iskolai év első napjaiban eszközölt szemvizsgálat folytán, mint „igen ragadós“ trachomában szenvedőt zár alá helyezés vagy további gyógykezelés helyett az intézetből kizárt, és szabadon bocsátott, hogy a ragályt a vele érintkezők között terjeszthesse. Azonban egy „kevésbé veszélyes ragadós trachomában szenvedőt kegyeskedett gyógykezelése alá venni? Kérem az aggodó szüle megnyugtatója és az iskola reputatioja érdekében ezekről fölvilágosítani

Sepsi-Szentgyörgy, 1889. szept. 12.

az egy szülőt.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

T á v i r a t o k.

Páris, szept. (A „Brassó“ eredeti távirata) A választások mindenütt rendben folytak le. Hatósági óvintézkedések lehető nagy mértékben létezték. Eddig 392 választás, eredménye ismeretes. Megválasztatott 148 köztársasági s 89 ellenzéki, míg 145 esetben pótválasztás lesz. Boulanger, Rochefort, Laguerre, Derulède s Brisson megválasztattak. Ferry megbukott. Clemenceaux, Constans pótválasztás alá esnek. Az opportunisták közül eddig csak Brisson és Theveret miniszter választatott meg. A boulangista szerkesztőségekben transparentek hirdették a brave général választását. Hir szerint Boulanger a jövő héten Párisba jó. Komoly körökben e hir azonban nem talál hitelre.

Belgrád, szept. 23. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Nisch és Pirot között a vasuti hid leszakadt. Hivatalosan a magas vízállásnak tulajdonítatik, holott tényleg merénylet okozta, hogy a lövészünnepély meghiusíttassék. A teherforgalom szünetel.

Brassói piaci árfolyam.

— A pesti m. keresk. bank jelentése. —

Brassó, 1889. szeptember hó 24-én.

Róman pairpénz à 20 frankos	9.45 vétel	9.47 eladás
„ Ezüstpénz à 20	9.40	9.45
Napoeleond'or (aranypénz)	9.47	9.49
Török lira	10.73	10.75
Arany	5.58	5.60
Orosz papírrubel	123.—	124.—

Társszerkesztők:

— Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

1000

veper bor a legkitünőbb borvidékről, 1887.—888. évi termés szakszerűleg kezelve, — eladó.

Venni szándékozók közelebbi tájékoztatást Jekel Gyula brassói ügyvédnél (Fekete-utca 391.) nyerhetnek.

Szám 10922.—1889.

Hirdetmény.

A városi pénztári 1888. évi számadásai az összes ahhoz tartozó mellékletekkel, továbbá hiánylatokkal és magyarázatokkal, valamint Brassó város vagyonának leltára az 1886. évi XXII. t.-cikk 142. §-ja értelmében a városi könyvelőség irodájában (alsó nagy-utca 519. a.) mai naptól számítva 15 napig közszemlére ki van kiéve.

Ez oly megjegyzéssel hozatik ezenel köztudomásra, hogy minden községi adófizetőnek jogában áll, esetleges észrevételeit f. évi október 4-ig alulírt városi tanács elé juttatni.

Brassó, 1889. szept. 19.

(377) 1—1

A városi tanács.

Szám 4144.—1889.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által körhírré tétetik, hogy a Waldhid község tulajdonában álló »Schwar-

reeg» nevezetű erdőrészben 307 darab nagy cserefa folyó évi szeptember hó 27-én délelőtti 10 órakor a község házában árverés útján a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Kikiáltási ár 1800 forint.

Árverezni kívánók kötelesek az árverés előtt a kikiáltási árnak 10%-át az árverező biztos kezéhez letenni.

Zárt ajánlatok szabatosan kiállítva az árverés megkezdése előtt mindig headhatók.

A további árverezési feltételek ugy Waldhid község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül megtekinthetők.

Szegesvár, 1889. szeptember 11.

A keresdi járás főszolgabírája:

(367) 3—3

Fodor, főszolgabíró.

Kiadó lakások.

Két szépen butorozott utca-szoba 1-ső októbertől, egy butorozott udvari szoba 10-ik októbertől kiadó. Bővebbet:

Péter Mihály

lábbeli raktárába,

(376) 2—3

Nagy-utca, 498. sz. a.

Egy liter jó bor csak 20 kr!!

A kinek kitűnő óborok kellene, azt is kaphat

a „Három literhez” címzett borházban
Brassó, Nagy-utca 504.

„ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe

takarékbetétet netto 5%-al kamatoztat minden adólevonás nélkül,

231 7—* e)

valamint à vista visszafizethető cheques-betétet 3- $\frac{1}{2}$ %-ra és ajánlja tőkészerzésre a legnagyobb biztonságot nyújtó

5%-os „Albina” zálogleveleket,

melyek nála a napi árfolyam szerint mindenkor kaphatók.

Bővebbet az intézet irodájában

Brassó, főter 90. sz. a. naponként 8—2 óráig.

Szám. 1—1889-ig. vál.

Az 1886. évi XXI. törv.-cikk 28. §. értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutása és történt felszólamlások alapján az 1890. évre összeállított névjegyzéke

Brassóvármegye legtöbb adófizetőinek.

1. Czell Károly gyógyszerész, 4693 frt 54 kr. (Kétszer számítva).
2. Czell Vilmos szeszgyáros, 2870 frt 98 kr. Jogtudor.
3. Plektersfeld József nyug. kuriai bíró, 2186 frt 85 kr. (Kétszer számítva).
4. Czell Frigyes ifj. szeszgyáros 1958 frt 05 kr.
5. Fleischer Mihály mézárós, 1802 frt 62 kr. Iparkamarai tag.
6. Czell Frigyes id. szeszgyáros 1772 frt 51 kr.
7. Popp B. György kereskedő, 1594 frt 16 kr. Iparkamarai tag.
8. Hesshaime Adolf kereskedő, 1501 frt 29 kr. Iparkamarai alelnök.
9. Bachmayer Gyula ügyvéd, 1478 frt 78 kr. (Kétszer számítva).
10. Dr. Fabritzius József orvos, 1471 frt 46 kr. (Kétszer számítva).
11. Kamner Ede kereskedő, 1183 frt 14 kr. Iparkamarai tag.
12. Mayer József ügyvéd, 1174 frt 30 kr. (Kétszer számítva).
13. Jekel Vilmos liquer gyáros, 1173 frt 09 kr. Végzett gazdász.
14. Königes János gyáros, 1123 frt 68 kr. Iparkamarai tag.
15. Reich Ágoston ügyvéd, 1012 frt 40 kr. (Kétszer számítva).
16. Diamandi Manole kereskedő, 986 frt 15 kr. Ip. kam. alelnök.
17. Hiemesch Henrik mézárós, 901 frt 31 kr.
18. Dr. Otrobán Nándor orvos, 875 frt 64 kr. (Kétszer számítva).
19. Zeides Péter tőkepénzes, 871 frt 96 kr.
20. Langer Tamás nyug. kir. járásbíró és ügyvéd 873 frt. Ügyvéd.
21. Ridely Frigyes háztulajdonos, 850 frt.
22. Vasadi József magánzó, 814 frt 87 kr. Ip. kam. tag.
23. Schlandt Gottlieb börgyáros, 787 frt 05 kr. Ip. kam. iag.
24. Joanides György kereskedő, 777 frt 69 kr.
25. Dück György nyug. tanácsos, 773 64 frt kr. Bíró.
26. Dück József börgyáros, 767 frt 82 kr. Ip. kam. elnök.
27. Koródi Mihály háztulajdonos, 745 frt 40 kr. tparkam. tag.
28. Tartler Márton háztulajdonos, 704 frt 12 kr.
29. Kugler Ede gyógyszerész, 686 frt 70 kr. (Kétszer számítva).
30. Brennerberg Gyula kir. törv. bíró, 665 frt 02 kr. (Kétszer számítva).
31. Copony Mihály erdész Rozsnyó 649 frt 52 kr. Erdész.
32. Popovits A. Andrea háztulajdonos, 641 frt 80 kr.
33. Stenner Pál háztulajdonos 633 frt 92 kr.
34. Steriu Constantin háztulajdonos 621 frt 04 kr.
35. Puskariu József ügyvéd, 614 frt 84 kr. (Kétszer számítva).
36. Dexler Sándor kávé, 613 frt 90 kr.
37. Duschoiu János kereskedő, 601 frt 50 kr. Ip. kam. tag.
38. Safrano János háztulajdonos, 600 frt 50 kr. Ip. kam. tag.
39. Remenyik István bankigazgató, 598 frt 72 kr.
40. Zeidner Henrik könyvkereskedő 588 frt 36 kr.
41. Henning Frigyes háztulajdonos, 584 frt 48 kr.
42. Schmidt Albert háztulajdonos, 579 frt 66 kr.
43. Salmen Frigyes építő, 575 frt 19 kr.
44. Ludvig Ferencz vendéglős, 565 frt 59 kr.
45. Schmidts Vilmos ügyvéd, 562 frt 88 kr. (Kétszer számítva).
46. Honigberger Frigyes háztulajdonos, 562 frt.
47. Müller Gyula kereskedő 538 frt 30 kr.
48. Berr Ignátz butorkereskedő, 538 frt 30 kr.
49. Maurer Viktor bankigazgató, 538 frt 16 kr. Ip. kam. tag.
50. Nemes Péter kir. közjegyző, 533 frt 08 kr. (Kétszer számítva).
51. Copony Márton papírgyáros, 527 frt 91 kr.
52. Jekel Gyula ügyvéd, 520 frt 20 kr. (Kétszer számítva).

53. Nagy István háztulajdonos 519 frt 67 kr.
54. Zeidner Traugott mézárós 516 frt 06 kr.
55. Pap István kereskedő, 494 frt 72 kr.
56. Pap László kereskedő, 494 frt 72 kr.
57. Dr. Bachmayer Viktor orvos 492 frt 80 kr. (Kétszer számítva).
58. Malcher Mór kereskedő, 478 frt 04 kr.
59. Dr. Vajna Gábor ügyvéd, 452 frt 54 kr. (Kétszer számítva).
60. Lázár Gerő kereskedő, 450 frt. Ip. kam. tag.
61. Binder Frigyes kereskedő, 442 frt 72 kr.
62. Dr. Schwarz Frigyes orvos, 430 frt 80 kr. (Kétszer számítva).
63. Dr. Gusbeth Ede orvos, 414 frt 81 kr. (Kétszer számítva).
64. Fromm Márton kereskedő, 412 frt 67 kr.
65. Schwarz András borkereskedő, 412 frt 25 kr.
66. Herfurt Ferencz háztulajdonos, 397 frt 69 kr.
67. Teutsch Gyula liquer gyáros 395 frt 23 kr.
68. Bontoiu András kereskedő, 390 frt 37 kr.
69. Adler Lipót fényképész, 389 frt 59 kr.
70. Márk Sámuel kereskedő 384 frt 13 kr.
71. Schubert Károly gyógyszerész, 376 frt 68 kr. (Kétszer számítva).
72. Hellwig Sámuel serfőző, 372 frt 67 kr.
73. Dr. Tartler Frigyes várm. főorvos, 368 frt 97 kr. Orvos.
74. Siegens János kenyérsütő 360 frt 67 kr.
75. Baboiu György háztulajdonos, 367 frt 14 kr.
76. Schnell Károly ügyvéd, 357 frt. (Kétszer számítva).
77. Bundschu Lajos es. kir. nyugalmazott ezredes 350 frt 09 kr.
78. Honigberger Adolf gyógyszerész, 349 frt 64 kr. (Kétszer számítva).
79. Müll János haszonbérő Feketehalom, 344 frt 72 kr.
80. Stamm Traugott kereskedő, 340 frt 03 kr.
81. Fabritius Károly kereskedő, 333 frt 15 kr.
82. Fabritius Gusztáv kereskedő, 333 frt 15 kr.
83. Stenner Ferencz háztulajdonos 331 frt 80.

Póttagok.

1. Öllinger György kalapos, 330 frt 06 kr.
2. Maager József kir. közjegyző, 329 frt 68 kr. (Kétszer számítva).
3. Péter Mihály cipész, 321 frt 05 kr.
4. Ádám Károly ügyvéd, 310 frt 36 kr. (Kétszer számítva).
5. Socsek Ferencz cipész. 308 frt 88 kr.
6. Gyertyánffy Emil kereskedő, 304 frt 35 kr.
7. Eitel Frigyes mézárós, 304 frt 11 kr.
8. Safranó Emanuel háztulajdonos, 300 frt 25 kr.
9. Járosi János koporsó kereskedő, 295 frt 04 kr.
10. Mandel Henrik gabona kereskedő, 292 frt 35 kr.
11. Alexi Theochár könyvnyomdász, 290 frt 40 kr.
12. Papp Ferencz butorkereskedő 289 frt 17 kr.
13. Verzar István kereskedő, 288 frt 30 kr.
14. Schütz Wolfgang kereskedő, 288 frt 30 kr.
15. Stenner József liqueur gyáros, 286 frt 55 kr.
16. Klein Viktor gyógyszerész, 285 frt 80 kr. (Kétszer számítva).
17. Fuchs Bernhardt gabona kereskedő, 278 frt 30 kr.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve, jövő október hó 9-ik napjáig a vármegye főjegyzőjének irodájában ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését jövő október hó 9-én s esetleg az azt követő napon fogja tartani, mely ideig mindazok, kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani, vagy az 1886. évi XXI. törv.-cikk 26. §-ában megírt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos órák tartama alatt a megye főjegyzőjének ez irányban megjegyzéseiket beadhatják.

Brassó, 1889. évi szeptember hó 6-án.

Roll Gyula,
alispán mint elnök.

Tompa Sándor,
jegyző.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.